

[Peter Jørgensen.]

kulturminister kender en hel masse til; det er spørgsmålet om at få en virkelig gennemgribende koordinering af hele vort uddannelsessystem.

Jeg synes ærlig talt ikke, at højt estimerede professorer kan afvise en så saglig betragtning som den, der bliver gjort gældende her, på den måde, som de har gjort det. Der var bl. a. én, der sagde, at hvis han ikke deltog i den udenrigspolitiske debat i radio og TV og som medarbejder ved Politiken, ville offentligheden være fattigere. Det er jeg nu ikke så sikker på; jeg er ikke så sikker på, at man ville være fattigere af den grund, for jeg har ikke på noget tidspunkt hørt vedkommende professor servere udenrigspolitiske betragtninger i hverken radio eller fjernsyn ud over, hvad enhver kan gå hen på et dagblads redaktion og aflæse på de fjernskrivere, som er dér. Der er bare den forskel, at de, der bringer dette, politikere og andre, ikke får 750 kr. for 14 minutters optræden i radioen og 50 pct.s tillæg, hvis det er TV, det serveres i — det er forskellen. Jeg tror såmænd ikke, at den offentlige debat ville blive fattigere, selv om vedkommende ikke kom til at optræde; jeg tror såmænd heller ikke, at den offentlige debat ville have været frataget noget, selv om vedkommende ikke havde siddet som Politikens udsendte medarbejder til præsidentvalget i Frankrig. Jeg tror ikke, at præsidentvalget var gået anderledes, hvis vedkommende var blevet derfra.

Det være sagt og samtidig tilføjet, at fjernsyn og radio — og her må jeg desværre erklære mig enig med min modkandidat fra Århus, hr. Bernhard Baunsgaard — har så dygtige medarbejdere på det udenrigspolitiske område og på andre områder, at det ikke er nødvendigt at tilkalde såkaldte eksperter for at informere den danske befolkning.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*):

Der er ved debatten i dag faldet mange kritiske bemærkninger omkring arbejdet,

som det er tilrettelagt fra regeringens side. Jeg vil alligevel indlede med her ved folketingssamlingens afslutning — hvad der falder mig naturligt — at rette en tak til folketinget for det store og dygtige arbejde, der er udført her i salen og i udvalgene. Vi har fået en lang række reformer gennemført i denne samling: vi har fået nye jordlove, en kommunalreform, ændring af byrdefordelingen mellem stat og kommuner, en tjenestemandreform, en reform af forsvaret, ny saneringslov og ny egnsudviklingslov. Dette blot for at nævne de store og omfattende lovgivningsområder. Hertil kommer en lang række andre love og lovrevisioner af større og mindre omfang.

Regeringen erkender, at det betyder, at folketinget har haft et lovgivningsarbejde og et lovgivningsmateriale at arbejde med, som har været mere omfattende og krævende end i tidligere år, selv om — og det synes jeg bør understreges — selve antallet af love nok giver et overdrevent indtryk af dets omfang, fordi vi i denne samling har arbejdet med reformer, som dels direkte omfattede flere love, dels medførte i sig selv lidet komplicerede konsekvensrettelser i en lang række love.

Men det er en stor arbejdsbyrde, regeringen har lagt på folketinget. Det tjener folketinget til ære, at det har stået distancen. Arbejdet er blevet klaret, og det er sket, uden at det efter regeringens opfattelse er gået ud over kvaliteten eller ud over samvittighedsfuldheden i arbejdet.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger over for den vurdering af regeringen og dens gerninger, som er kommet til udtryk fra oppositionens side, og jeg vil gerne først vende mig til den økonomiske politik.

Både socialdemokratiet og SF har givet udtryk for, at regeringens politik er brudt sammen. Det er en vurdering, som ikke har noget med realiteterne at gøre, og den kan kun fremsættes, hvis man lukker øjnene for de kendsgerninger, som ligger bag ved den økonomiske situation, og hvis man nægter at forstå de økonomiske problemer, vi er